

ליקוטי מוהר"ן בפרשה - 158

פרשת וירא - התשפ"ד / מאת הרה"ג אליהו עטיה שליט"א

לקבלת השיעור במייל:
6537488@gmail.com

מבוסס על ליקוטי מוהר"ן תורה ר"ט ח"א

מצות מילה סמוכה למצות הכנסת אורחים / דברי הזוהר בזכות ישמעאל בארץ בגלל המילה / השייכות בין ארץ ישראל למילה / מילת ישמעאל אינה טובה לכן שלטונו בא"י רק כשהיא ריקה / כשבבית ירושלים וארץ ישראל אז הוא זמן קיבוץ גלויות / הנוצרים שאינם מלים לא הצליחו לשלוט בא"י / גלות החמישית – גלות ישמעאל / ארבע גלויות שהם שמונה / סיום גלות אדם בשואה הקשה / מצות הכנסת אורחים כנגד הברית מילה של ישמעאל / ג' המלאכים שבאו לאברהם ותפקידם / עם הרופא הטוב ביותר נמצא המלאך רפאל / איך שראה אברהם את המלאך רפאל הוא התרפא / למה הוצרך מלאך לבשר על לידת יצחק / מצות הכנסת אורחים סגולה לבנים / לפני שה' עושה נס לאדם, הוא נותן לו איזה מצוה / מצות הכנסת אורחים מגרשת את ישמעאל / מעלת מצות הכנסת אורחים 'בספר הנשרף' / כל הסודות שידועים לנו מ'ספר הנשרף' / קשורים לגאולה / 'תיקון הכללי' – תיקון לצורך הגאולה / הקשר בין סעודת ראש חודש והגאולה / קשר מצות הכנסת אורחים והגאולה / מגלות ישמעאל / נשים יותר שייכות במצות הכנסת אורחים / מהרי ועשי עוגות – פסח היה / הכמות הגדולה שלשה שרה בעישה / השונות מתברכת בבן בזכות 'הכנסת אורחים' כמו שרה / הכנסת אורחים היא בקרבן תמיד בבית המקדש / מה הם 'הפילות רעות' / עוד תיקון שהיה לאברהם ע"י מצות הכנסת אורחים

השיעור לרפואת שלמה של שרון בן נעימה נעמי יאל נא רפא נא לו!

מצות מילה סמוכה למצות הכנסת אורחים

א. פרשתנו וירא פותחת בהתגלות של הקב"ה לאברהם (בראשית י"א) **"וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלָיו מְמַרָּא וגו'"**, ובענין מצות הכנסת אורחים של אברהם אבינו למלאכים. וניכר מהסמיכות שמצות הכנסת אורחים יש לה קשר למצות ברית המילה שנכתבה בסוף פרשת 'לך לך', רק שצריך להבין את הקשר בין מצות המילה למצות הכנסת אורחים.

דברי הזוהר יש איזה זכות לישמעאל בארץ בגלל המילה שלו

ב. מצות מילה, היא נותנת זכות להיות בארץ ישראל, ולכן יש לנו קצת בעיה עם זה, כיון שגם ישמעאל מל, והיות שכן, וו הסיבה שיש לו איזו זכות בארץ ישראל. ומובא בזוהר (וארא ח"ב דף לב). שהממונה של ישמעאל ביקש מלפני הקב"ה שיהיה לישמעאל שכר בגלל שהוא עשה ברית מילה, אמר לו הקב"ה: שלא מגיע לו שכר, כיון שהוא מל רק בגיל 13, והגיל של מילה צריך להיות כשהילד בן שמונת ימים. ועוד, שהמילה שלהם לא בשלמות, כי הם לא עושים פריעה, וכתוב (במשנה שבת י"ט, ו): **"מִלְּאֵל פָּרַע אֶת הַמִּילָה, בְּאֵלָיו לֹא מָל"**. אבל הממונה על ישמעאל לא מתייאש, ובמשך 400 שנה, כל הזמן מבקש שיהיה שכר לישמעאל על זה שהוא עושה ברית מילה ובסוף – אומר הזוהר: הקדוש ברוך הוא נתן לו שכר שהוא מאוד קשה, שיהיה להם שלטון בארץ ישראל, מתי שהיא ריקה.

השייכות בין ארץ ישראל למילה

ג. וזה דבר שצריך להבין, מהו הקשר בין מצות ברית מילה לבין ארץ ישראל? והביאור: כתוב בסוף פרשת לך לך (בראשית י"ז, ו): **"וַהֲקַמְתִּי אֶת בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין יִזְרְעֵל אֲחֵיךָ לְדַרְדָּתָם לְבְרִית עוֹלָם לְהִיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וּלְיִזְרְעֵל אֲחֵיךָ"** – ואם בניך מקיימים את מצות ברית המילה אזי: (שם, ח): **"וְנָתַתִּי לְךָ וּלְיִזְרְעֵל אֲחֵיךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיף אֶת כָּל אֶרֶץ בְּנֵעַן לְאֶחָת עוֹלָם"**. יוצא שארץ ישראל שייכת למי שעושה ברית מילה, וכיון שישמעאל שייך בברית מילה, הוא קיבל לאיזה זמן שלטון מארץ ישראל.

מילת ישמעאל אינה טובה לכן שלטונו בא"י רק כשהיא ריקה

ד. אבל אומר הזוהר שהשלטון שלו הוא רק מתי שהארץ ריקה. הרי כל השנים כשהערבים היו פה בארץ, הארץ לא נתנה את יכולה ולא הצליחו לגדל בה כלום, ולכן אלו שגרו כאן היו מעטים, ורק כשעם ישראל בא לארץ ישראל במאות שנים האחרונות שאז באו כל העליות הגדולות, מאז שעלו תלמידי הגר"א, ותלמידי הבעש"ט ואחר כך היו עוד עליות גדולות. ובפרט בשמונים שנה האחרונות. ומאז התחילה ארץ ישראל לפרוח ולהיבנות, וכמו שרואים מאז ועד היום ברוך ה'. אבל בזמן ששלטו פה הערבים הארץ היתה ריקה ושממה. ונתפלל שיתקיימו דברי הזוהר בשלמות, שעתה שארץ ישראל מלאה יהודים, לא יהיה להם שום שלטון בארץ, אמן.

כשבבית ירושלים וארץ ישראל אז הוא זמן קיבוץ גלויות

ה. הפסוק (תהלים קמו, ב): **"בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם ה' נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הֲרַפָּא לְשִׁבְוֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם"** – כלומר שירושלים וארץ ישראל מחכה לעם ישראל, כמו אמא שמחכה לילדים שלה, והיא לא רוצה ילדים אחרים, ובוודאי לא רשעים ואכזרים, אלא היא רוצה רק את הבנים שלה את עם ישראל הקדושים, והיא נבנית בשבילם ואז יש קיבוץ גלויות לארץ ישראל.

הנוצרים שאינם מלים לא הצליחו לשלוט בא"י

ו. הנוצרים ניסו ולא הצליחו להיכנס לארץ ישראל, אפילו שהיה להם ענין גדול בכך, ועשו את 'מסעי הצלב' וניסו לעשות כמה מלחמות ואף פעם לא הצליחו לכבוש את ארץ ישראל, והסיבה לזה כי הם לא מהולים. אפילו הבריטים שכבשו את ארץ ישראל לא החזיקו בה מעמד, וגם לא שלטו בה בשלמות. שלטון הבריטי היה כשלושים שנה, ולמעשה כשמסתכלים לאחור הוא היה הכנה לשלטון של ישראל בארץ ישראל.

המריבות הראשונות שהיו בנצרות בתחילת הספירה של הנוצרים שאז התהוותה הנצרות ב-50 שנה הראשונות לספירה, הנצרות רצתה להיות דת גדולה בעולם, וכשהם פנו לעובדי עבודה זרה להתנצר, הם ראו שהמעכב העיקרי זה ברית מילה, לכן החליטו להוריד את מצות ברית מילה, הרי כל הנצרות זה דת שעושים מה שרוצים, אז כך עשו במצוות. ולמשל בהתחלה הם היו שומרים על כמה מצוות, כגון שלא לאכול בשר נבלה של בהמה שמתה, וכן לא לאכול דם, ואחר כך גם את זה הורידו. עד שלא נשאר להם שום מצוה, ולכן אין להם שום שייכות לארץ ישראל. לעומת זאת לישמעאל כאמור יש קצת שייכות לארץ, ועד היום אנחנו סובלים מהם בגלל זה.

גלות החמישית – גלות ישמעאל

ז. רבי חיים ויטל כתב שני 'עצים', ספר 'עץ החיים' ו'עץ הדעת טוב'. למה הוא נקרא עץ הדעת טוב? כי יש לעץ הדעת גם חלק רע, ואצל רבי חיים ויטאל זה רק עץ הדעת הטוב, וגם כתב את 'עץ החיים'. 'עץ החיים' זה הדרושים שהוא קיבל מרבו האר"י, לעומת זאת 'עץ הדעת טוב' זה חידושים של רבי חיים ויטל בעצמו. ויש ב'עץ הדעת טוב' חידושים שהם ממש בחינת 'רוח הקודש'. ושם (תהלים קכד סוף דף

המלאך רפאל הלך משם להציל את לוט מסדום. ורפואה והצלה הוא ענין אחד.

עם הרופא הטוב ביותר נמצא המלאך רפאל

יב. דרך אגב, הבבא סאלי הקדוש אומר שאם יש רופא טוב שהוא מצליח לרפא, זה בגלל שהולך איתו שלוחו של המלאך רפאל, ואמר: שהרופא הכי גדול זוכה שהמלאך רפאל בעצמו ילך איתו. יש שיחה ידועה של רבינו (שיחות הר"ן שיחה ג') שלא ללכת לרופאים, אבל יש עוד שיחה של רבינו (שיח שרפי קודש ח"ב אות ח'), וז"ל: אָמַר רַבֵּנוּ אֵין אָנוּ אוֹחוּזִים מֵהָרופָאִים וְרַפּוּאוֹתֵיהֶם, אוּלַם בְּשִׁבְרֵי הוֹלְכִים לְרופָא שְׂיִלְכוּ לְרופָא הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, עַבְלֵ. ונוכל לקשר את דברי הבבא סאלי הקדוש, שהסיבה ללכת לרופא הכי גדול, כי איתו נמצא המלאך רפאל בעצמו. והבבא סאלי ציין שרופא בשם פרופסור קבסו (שהוא עדיין חי היום) שאיתו נמצא המלאך רפאל.

איך שראה אברהם את המלאך רפאל הוא התרפא

יג. על כל פנים, הרופא הכי טוב זה המלאך רפאל בעצמו, ולכן אף שאברהם אבינו סבל מכאב המילה, איך שהוא ראה את המלאכים, כתוב: "וַיֵּרָא וַיִּרְץ לְקַרְאֵתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וְכוּ" וַיֵּאָל הַבָּקָר רֵץ אֲבָרְהָם", "וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֶלֶב וּבֶן הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהִם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם וְגו'", ולכאורה אדם שסובל כל כך סובל לא יכול לרוץ ולעבוד קשה, אלא איך שהגיע רפאל על המקום התרפא אברהם אבינו מיד ולכן יכל לרוץ.

למה הוצרך מלאך לבשר על לידת יצחק

יד. והמלאך השני גם לבשר לשרה על הבן, אלא שיש להקשות: הרי כבר בסוף פרשת לך לך, הקב"ה מבטיח לאברהם שהוא ייתן לו את יצחק, כמו שכתוב (בראשית י, כא): "וְאֵת בְּרִיתִי אֲקִים אֵת יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לָךְ שָׂרָה וְגו'", וא"כ למה המלאך צריך לבשר את שרה שוב פעם? והתשובה: המלאכים באו לבשר מאיזה מצוה נולד יצחק אבינו, ויצחק נולד בזכות מצות הכנסת אורחים של אברהם.

מצות הכנסת אורחים סגולה לבנים

טו. ולכן רבינו הקדוש והנורא אומר בספר המידות (הכנסת אורחים אות ג') "הַכְּנִסַת אֲוֹרְחִים מְזַכֶּה אֵת הָאִשָּׁה לְבָנִים". ועוד כתוב (שם ח"ב אות ב'): "סִגְלָה לְהַחְזִיר לְאִשָּׁה וְסִתָּהּ עַל יְדֵי הַכְּנִסַת אֲוֹרְחִים". יוצא שמצות הכנסת אורחים מסדרת את כל בעיות הילודה של הנשים וגורמת שתהיה להן עדנה וע"י זה היא זוכה להיכנס להריון. ואם כן המלאכים לא רק באו לבשר לשרה, אלא נתנו לאברהם ושרה לקיים בהם את המצוה שהיא בעצמה תגרום את הנס של לידת יצחק.

לפני שה' עושה נס לאדם, הוא נותן לו איזה מצוה

טז. לפני שהקב"ה עושה נס – הוא קודם נותן לאדם מתנה. ומהי המתנה? מצוה שבה יולבש הנס, כלומר שבזכותה הוא יזכה לנס. וכמו שרואים מכמה סיפורים בגמ' בענין צדקה, כמו המעשה עם הבת של ר' עקיבא שנזדמן לה עני לזכות בו, ואז ניצלה בלילה חופתה מעקיצת הנחש (שבת קנ"ג). וכל אדם ישים לב כשהוא קיבל נס

פ) מהרח"ו מדבר כבר לפני יותר מ-400 שנה על הענין של הגלות החמישית שהיא תהיה אצל ישמעאל, ומביא כן מהזהר לך לך והמדרשים ופרקי דר' אליעזר.

ארבע גלויות שהם שמונה

ח. ידוע שלכאורה יש רק ארבע גלויות: בבל, פרס, יוון, ואדום. אלא שמובא במדרשים שכל גלות מתחלקת לשניים: כי הגלות התחילה עם סנחריב מלך אשור, שהגלה את עשרת השבטים, והסתיימה עם נבוכדנצר מלך בבל, שהגלה את הנשארם לבבל. בהתחלה נבוכדנצר היה רק משרת למלך אשור, ובסוף מלכות בבל קמה מתוך אשור, ולכן שניהן נחשבות כגלות אחת. אחר כך יש את גלות פרס ומדי, ושניהן נחשבות כגלות אחת. גלות יוון ומוקדון (אלכסנדר מוקדון ששייך ליוון) נחשבות כאחת. והגלות הרביעית אדום וישמעאל. ויוצא שיש ארבע זוגות גלויות שהם שמונה.

סיום גלות אדום בשואה הקשה

ט. עיקר תוקף 'גלות אדום' המשיכה עד אחרי השואה האיומה באירופה, והיא היתה הסיום של גלות אדום ועמלק שהם הנאצים ימ"ש, שהרגו שש מיליון יהודים וזה הקושי הגדול ביותר מכל גלות אדום, כמו חורבן בית המקדש. ואחר כך באה גלות ישמעאל. אומר רבי חיים ויטאל, שסוף הגלות של ישמעאל תהיה קשה מאוד. ולעצורנו זה כבר התחיל כל הפיגועים הקשים וההרג במשך עשרות שנים, והקשה מכל הקטל הנורא בשבת שמחת תורה, שהיתה שם אכזריות נוראה. ונקווה שזה סוף צרותינו, וכמו שהשואה היתה בסוף גלות אדום, כך שזה יהיה סוף גלות ישמעאל ונזכה למלך המשיח בעזרת השם בקרוב.

מצות הכנסת אורחים כנגד הברית מילה של ישמעאל

י. אמרנו שהזכות של ישמעאל בארץ ישראל זה בגלל הברית מילה ומה התיקון כנגד זה? כתוב היא מצות הכנסת אורחים, רק הבעיה שכביכול גם ישמעאל יודע את הסוד הזה, ולכן גם ישמעאל אימצו את מצות הכנסת אורחים. אבל באמת כל המצות שהם מקיימים – הן מצות פגומות, שהרי ידוע אצל ישמעאל מי שבא לבית שלו, הוא לא יזיק אותו בביתו, כי הוא אורח שלו, אבל רק יצא האורח החוצה – הוא בעצמו ישחוט אותו. זה הטבע האכזרי שלהם. לכן החסד של ישמעאל זה לא חסד אמיתי, אלא 'קליפת החסד'. וכנגדו אנחנו צריכים לברר את החסד של הקדושה, שאנחנו מקיימים מצות הכנסת אורחים מצד החסד הקדושה.

ג' המלאכים שבאו לאברהם ותפקידם

יא. ונסביר את הדברים: ראשית, רואים לפי סדר הפרשה ששרה אמנו זכתה ליצחק ע"י מצות הכנסת אורחים, שהרי נשלחו שלושה מלאכים, והמלאך מיכאל בא ובישר לשרה שיוולד לה בן. מיכאל הוא המלאך הכי גדול מכל המלאכים, ונקרא במנחות (דף קי.) 'מיכאל שר הגדול', והוא ממונה על הבשורות הטובות, וגם נקרא 'כהן גדול', ושר ואפוטרופוס של ישראל.

והמלאך השני גבריאל – בחי' גבורות ובא להפוך את סדום. והמלאך השלישי רפאל – בא לרפאות את אברהם אבינו. ואחר כך

החמישי, אבל באלף הששי שהוא תיקון היסוד, כבר צריך תיקון הכללי של רבינו.

הקשר בין סעודת ראש חודש והגאולה

כא. גם ענין של סעודת ראש חודש הוא שייך גם כן לגאולה העתידה, כי אלמלא חטא העגל היה כל ראש חודש יום טוב גמור כמו כל חג, והיות שחטאנו בעגל הפסדנו את החג שהיה אמור להיות בראש חודש, ומקצתו נשמר ע"י הנשים שהן דוקא שייכות במצות חג ראש חודש, יותר מאשר הגברים, והסיבה: בגלל שהנשים לא השתתפו בחטא העגל, ולא פרקו את נזמי הזהב שבאזניהם בשביל לעשות את העגל, ולכן הנשים נהגו לא לעשות מלאכה בראש חודש כמובא בשו"ע (סי' תי"ז ס"א) "ראש חודש מתר בעשיית מלאכה, והנשים שנוהגות שלא לעשות בו מלאכה הוא מנהג טוב". והסיבה בגלל שאצלם זה יום חג, ולעתיד לבוא לכולנו ראש חודש יהיה יום חג. יוצא ש'סעודת ראש חודש' זה חג שלעתיד לבא.

בדור האחרון התחילו לחגוג יותר בסעודת ראש חודש, וכמו שנזכר בנביא בהפטרות מחר חודש (שמואל א' כ, כו) "מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הקלח", אמנם במשך הדורות כמעט ולא עשו סעודות ראש חודש, אבל עכשיו אפשר דרי ויותר מקיימים 'סעודת ראש חודש'. וגם ראש חודש שחל בשבת משתדלים להוסיף איזה מאכל מסויים לכבוד סעודת ראש חודש, כדי שיהיה היכר לראש חודש, ולכן גם סעודת ראש חודש שייכת לגאולה העתידה.

קשר מצות הכנסת אורחים והגאולה מגלות ישמעאל

כב. אבל מצות 'הכנסת אורחים' לכאורה לא מובן איך היא קשורה לגאולה העתידה, והיום נאמר חידוש, שמצות הכנסת אורחים יש בה כח לסיים את גלות ישמעאל. כי כבר הזכרנו את דברי הזוהר (ורא דף לב). שכל החזקה של ישמעאל בארץ ישראל זה בגלל ברית המילה שהם עושים, והתיקון כנגד ברית המילה של ישמעאל – זה לידת יצחק, כי יצחק נימול לשמונה ימים – כפי הדין, וליצחק עשו פריעה למילה, ויצחק שמר את האות ברית קודש בקדושה וטהרה. ואת כל הדברים האלו ישמעאל לא קיים, כי הוא מל בגיל 13, ולא עשו לו פריעה, ובודאי שאינו שומר ברית קודש לכן המילה שלו לא שווה כלום.

אבל מה לעשות שהקב"ה נתן להם איזו אחיזה בארץ ישראל. ולכן התיקון הוא הכנסת אורחים שזו המצוה שבזכותה נולד יצחק, וע"י לידת יצחק מתגרש ישמעאל, כמו שכתוב (בראשית כא, יב) "כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה" – ופירש"י: "בקול רוח הקדש שבה, למדנו שהיה אברהם טפל לשרה בנביאות", ע"כ. ומה היתה הרוח הקודש של שרה: "גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק". הקב"ה הסכים איתה ואומר לאברהם למה אתה אוהב את ישמעאל, תשמע לרוח הקודש של שרה – תגרש אותו.

נשים יותר שייכות במצות הכנסת אורחים

כג. ומטעם זה גם נשים עוסקות יותר במצות הכנסת אורחים מהאיש, וכמו שאמרו רז"ל (ברכות י): "האשה מכרת באורחים יותר מן

וישועה מהקדוש ברוך הוא, ויגלה שקדם לזה באותו יום או יום קודם שה' יתברך זיכה אותו באיזה מצוה, שבזכותה הוא יקבל את הישועה. גם עכשיו, הרבה אנשים שניצלו ברציחה הגדולה שהיתה בשמחת תורה, מספרים, שהם זכו לקיים איזו מצוה ובזכותה הם ניצלו.

מצות הכנסת אורחים מגרשת את ישמעאל

יז. המצוה שבזכותה זכו אברהם ושרה ללדת את יצחק אבינו, זוהי מצות הכנסת אורחים. ומי שעומד כנגד ישמעאל זה יצחק אבינו, וכמו שאמרה שרה בשביל יצחק (בראשית כא, י) "גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק", כלומר בשביל יצחק מתגרש ישמעאל, ובשביל הבנים של יצחק, הערבים יגורשו כולם מארץ ישראל, אמן. וכיון שהכח של לידת יצחק בא ממצות הכנסת אורחים, 'זהכל הולך אחר ההתחלה', אז גם עתה הכח שלנו לגרש את ישמעאל מארץ ישראל, הוא בכח מצות 'הכנסת אורחים' שצריך להרבות בה.

מעלת מצות הכנסת אורחים 'בספר הנשרף'

יח. רבינו הקדוש כתב את 'ספר הנשרף', שכולו סודות מאוד גבוהים עד שהעולם לא היה זכאי לקבלם, ולמרות לפי ההלכה אסור לשרוף שום ספר קודש, רבינו ציווה לשרוף את הספר, וזו 'הוראת שעה' בנבואה, כי רבינו ראה ברוח הקודש שלו, שצריך לצוות על שריפת הספר הקדוש הזה – ולכן נקרא 'ספר הנשרף'. אמנם רבי נתן זכה להעתיק מפי רבינו את הספר הזה, ולרבי נתן היה זיכרון טוב, והספיק לו אותה הפעם שרבינו הקריא לו את הספר הזה, והוא זכר הרבה ממנו. ואחד הדברים שרבי נתן גילה, שכתוב שם בספר ממעלת מצות הכנסת אורחים, ושם כתוב על מעלת הצעת המיטה לאורחים, שזו חלק ממצות 'הכנסת אורחים'.

כל הסודות שיזועים לנו מ'ספר הנשרף' קשורים לגאולה

יט. וצריך לדעת שהסודות של ספר הנשרף הם סודות של הגאולה, וכמו שרבינו העיד: יש כמה דברים שחטפתי מתוך הספר הנשרף, כמו הסוד של 'תיקון הכללי' – שהיה היה בספר הנשרף, ורבינו חטף אותו משם, והציל אותו בשבילנו. ויש עוד דברים שרבינו חטף מספר הנשרף, כמו תורה פ"ג (תניינא) בלקוטי תניינא – שזו תורה שעוסקת בענין הגאולה ומשיח, וגם היא שייכת לספר הנשרף. וכמו כן גם הסוד של סעודת ראש חודש. והצעת המיטה לאורח.

'תיקון הכללי' – תיקון לצורך הגאולה

כ. כל הדברים האלו (תיקון הכללי, הצעת המיטה לאורח, תורה פ"ג, וסעודת ר"ח) הם קשורים לגאולה. תיקון הכללי – הסברנו שענין התיקון הכללי כל כולו קשור לענין הגאולה, ולתיקון האלף השישי. וכמו שרבינו מביא בהקדמת הליקוטי מוהר"ן (ילכו חו"י) ממעלת סוד קדושת רשב"י, ושם בסוף המאמר יש השמטה: וְעַכְשָׁיו יֵשׁ (משלי יח, ד) "נִיחַל נִבֵּעַ מִקּוֹר חֶ'בְמָה" (ר"ת 'נחמן' הוא רבינו זיע"א), שְׁאֵפְלוּ הַ"עִיר וְקִדְיֵשׁ מִן שְׁמִינֵי נַחַת" (שהוא רשב"י) – גם בן צריך לקבל מִשֶׁם, ע"כ. וביארנו שם במילואים, שרשב"י בספר הזוהר בא לתקן בזמן הגלות האלף

הכנסת אורחים היא כקרבן תמיד בבית המקדש

כזו. והגמרא שם דורשת את המילה 'תמיד' 'איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד' – שגדולה הכנסת אורחים כהקרבן קרבן תמיד. ויש להסביר: שכדי לסלק את ישמעאל, צריכים להגביר את קדושת בית המקדש, ואנו עושים זאת ע"י הקרבת קרבן תמיד של שחר ושל בין הערביים – על ידי מצות הכנסת אורחים, וברגע שנזכה לנצח את הקליפה הזו שנמצאת על מקום הקודש במקום אבן השתייה, נוכל לעצור את כל השפע שהם גונבים מהקדושה.

נשים לב שכל הסיפור של הישמעאלים הוא סביב אל אקצה וכיפת הסלע, אינתיפאדת אל-אקצה, כי משם מקום היניקה שלהם, והטעות של ראשי השלטון שלנו, שהם לא מבינים את הדבר הזה ונותנים להם את כל השפע, וכל הצרות שלנו זה בגלל זה. וכיון שאין כוחנו עם ישראל אלה בפנינו, ובמצות שאנחנו עושים, וע"י שנקיים את המצוה של הכנסת אורחים, זה נחשב כקרבן התמיד, וכמו שרבינו הקדוש אומר: "המכניס אורח תלמיד חכם על שולחנו נחשב לו כהקרבן תמידים (וכנ"ל ברכות י"ב).

מה הם 'תפילות רעות'

כת. רבינו בליקוטי מוהר"ן תורה ר"ט (ח"א) אומר שיש אנשים שיש להם תפילות שהן רעות, ומה זה תפילות רעות? יש גמרא בברכות (דף סג. ע"פ נוסח של עין יעקב) שאומרת: שגם הגנב במחתרת מתפלל להקב"ה שהוא יצליח לגנוב ולא יתפסו אותו, וזה המושג של תפילות רעות. אבל רבינו אומר שלכל אדם יש תפילות רעות – ומה הפשט בזה, הרי רובנו לא גנבים ברוך ה'?

רבי נתן הקדוש מסביר בליקוטי הלכות (הל' ראש חודש ה, ג) שהתפילות הרעות שלנו, זה תפילות שאנחנו מבקשים בקשות על עולם הזה בגשמיות שלא לצורך עבודת השם, כשאדם מבקש רק בשביל תאוות עולם הזה, זה גם כן נקרא בחינה של תפילות רעות.

ואומר רבינו כשאדם מתפלל לקב"ה, תפילתו צריכה להתקבל, אבל הבעיה היא, שהתפילות הרעות מבלבלות את התפילות הטובות, כי זה שיש לאדם תפילות רעות, זה גם מבלבל את התפילות הטובות. ורבינו מסביר שהתיקון לתפילות הרעות, הוא נעשה על ידי מצות הכנסת אורחים כדלקמן.

עוד תיקון שהיה לאברהם ע"י מצות הכנסת אורחים

כט. והנה הזוהר פרשת וארא (בדף לב). הנ"ל מתלונן על אברהם שהתפלל על ישמעאל ואמר (בראשית יז, יח): "לו ישמעאל יחיה לפניך", ואומר הזוהר שאמר הקב"ה הרי כבר בירכתי את אברהם שיהיה לו בן יצחק, והוא עדיין מבקש על ישמעאל. ולפי"ז התפילה הזאת על ישמעאל שהתפלל אברהם "לו ישמעאל יחיה לפניך", היא בחינת 'תפילות רעות', שמבלבלת גם את התפילות הטובות. ולפי דברי רבינו כדי לתקן את התפילה הרעה הזאת, צריך מצות 'הכנסת אורחים' שהיא מתקנת את התפילה הרעה. וזה עוד ביאור לסמיכות של הפרשיות, שמיד הקב"ה זיכה את אברהם בהכנסת אורחים כדי לתקן את הפגם במה שהוא התפלל על ישמעאל.

שבת שלום ומבורך. עריכה: ליאור גבע

האיש", ומביאה הגמ' ראייה מהאשה השונמית שאמרה לבעלה על אלישע הנביא (מלכים ב' ד, ט) "הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא". והאשה זוכה לזה, בזכות שרה אימנו, שעל ידי שקיימה מצות הכנסת אורחים, קיבלה את השכר ללדת את יצחק. ומצד שני דוקא בגלל שזה עיקר המצוה שלה, לכן לאישה יש הרבה פעמים ניסיון על מצות הכנסת אורחים יותר מהאיש, כמובא בגמרא (ב"מ פז). אמר ר' יצחק: מכאן שהאשה צרה עיניה באורחים יותר מן האיש". מצות מילה ושמירת הברית' זה התיקון של הגברים, והתיקון של הנשים זה מצות הכנסת אורחים.

מהרי ועשי עגות – פסח היה

כד. אברהם אמר לשרה: "מהרי שלש סאם קמח סלת לוישי ועשי עגות", וקשה, וכי אין לשרה שום דבר מוכן וצריך להכין הכל מההתחלה, הרי כל הזמן הם הכניסו אורחים? אלא מוסבר במדרש (בראשית רבה מת, יב) תלושי את הבצק ומיד תעשי עגות, ואל תתני לבצק לתפוח ולהחמיץ, שלא יהיה חמץ בפסח, אלא: "מהרי שלש סאם קמח סלת לוישי ועשי עגות", כמו שאופים מצות לפסח מהר, ולכן שרה היתה צריכה לעשות הכל מחדש.

הכמות הגדולה שלשה שרה בעיסה

כה. לגבי הכמות של שלוש סאין קמח זו כמות גדולה, כי סאה זה שש קבים, אנחנו מפרישים חלה לפי השיעור הקטן של קילו וחצי שזה קב ורבע, נמצא שששה קבין זה בערך שמונה ק"ג קמח וזה רק סאה אחת, ושלוש סאם זה בערך עשרים וארבע קילו בצק, ואברהם אומר לשרה: לוישי ביד ועשי עגות. כתוב בהלכה שבפסח אישה לא תלוש יותר משיעור חלה בבת אחת, מכיון שקשה להשתלט על זה, אבל שרה אמנו היתה חזקה גיבורה, והיא לשה עשרים וארבע קילו בצק בבת אחת (וזה לפי השיעור הקטן, ואם היא נוהגת כמו החזון אי"ש זה מגיע כמעט לחמישים ק"ג שזה כמות עצומה). וכיון ששרה אמנו התאמצה במצות הכנסת אורחים כמו שצריך, ובזכות זה היא יולדת את יצחק. לכן היא גם מקבלת את רוח הקודש יותר מאברהם אבינו, בענין סילוק ישמעאל ואומרת לאברהם: "גרש האמה הזאת ואת בנה וגו'", וזה מה שאומר הקב"ה לאברהם: שמע לרוח הקודש שבה, כי היא מבינה בזה יותר ממך, וכל זה בזכות מצות הכנסת אורחים.

השונמית מתברכת בבן בזכות 'הכנסת אורחים' כמו שרה

כו. כתוב בגמרא ברכות (דף יז) אומרת: "גדולה הכנסת אורחים כהקרבן קרבן התמיד". אדם שרוצה היום לזכות לבחינת הקרבן קרבן תמיד בבית המקדש שיעשה הכנסת אורחים. כתוב שהאישה השונמית היתה עקרה, והיא אמרה: "איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: נעשה נא עליית קיר קטנה ונשים לו שם מטח ושלחן וכסא ומנורה וכו'", וכשאלישע רואה את ההכנסת אורחים שלה, הוא רוצה לתת לה ברכה, והוא שולח את גיחזי לשאול אותה מה היא צריכה, והאשה אומרת אני לא צריכה שום דבר, אבל דבר אין לה ילדים, ועל המקום היא קיבלה את הברכה בדיוק כמו שרה אמנו, ובזכות ההכנסת אורחים שעשתה השונמית לאלישע, היא זכתה לבן. ומי היה הבן שלה? חבוק הנביא.